

‘Alle spullen daar laten vernietigen, dat voelde niet goed’

Peter Hofman van Ryce Travel wilde de door corona geteisterde bevolking van Kirgizië helpen. Hij zamelde spullen in en regelde een vrachtwagen. Het zou een jaar duren voordat de spullen op hun bestemming kwamen, in plaats van de geplande drie weken.

De douane vond tussen alle hulpgoederen ook een stuk of zes blikjes tonijn. Voor etenswaren is een aparte vergunning nodig’

regelde via een Litouwse expediteur een vrachtwagen met oplegger. De truck zou begin juli kunnen aankomen, was het idee. Het werd elf maanden later.

‘De vrachtwagen werd bij de grens van Litouwen en Wit-Rusland aangehouden en onderworpen aan een strenge controle. De douane vond tussen alle hulpgoederen ook een stuk of zes blikjes tonijn. Voor de export van etenswaren is een aparte vergunning nodig en die had ik niet. Ik heb wel veel spullen gezien voordat ze de oplegger in gingen, maar niet alles. Waarschijnlijk heeft iemand gedacht dat men in Kirgizië behoefte had aan etenswaren. Een liefgebaar, dat wel, maar het leverde veel ellende op.’

De Wit-Russische douane kleedde de vrachtwagen uit en maakte een nieuwe lijst van de inhoud van de oplegger. ‘Een tijdrovend proces. Je betaalt voor elke dag dat de lading in de douaneterminal staat.’ Uiteindelijk was Hofman een kleine €3000 kwijt voordat de vrachtwagen met goederen vrijgegeven werd.

‘Ik vond het vooral lastig dat de douane in Wit-Rusland in principe het gelijk aan zijn kant had. Er zaten spullen in ons transport die niet de grens over mochten. De makkelijkste stap lijkt dan die goederen te verwijderen en de rest van het transport verder te sturen. Zeker omdat het een humanitair transport was. Helaas werkt dat niet zo. We moesten zelf de blikjes vis verwijderen, maar ik zat in Nederland en kon er niet heen.’ Hij kreeg het ook niet voor elkaar om ze op afstand uit de vracht te laten verwijderen.

TERUG NAAR HOOGEVEEN

Twee opties resteerden. Alle spullen ter plekke laten vernietigen of terug naar Nederland en een nieuwe kans wagen. ‘Ik heb er even aan gedacht de spullen te laten vernietigen, maar dat voelde niet goed. Je wilt al het werk van de vrijwilligers en de vrijgevigheid van donateurs niet tenietdoen.’

Terug naar Nederland dus. Op 24 september reed de truck weer industrieterrein De Wieken in Hoogeveen op. ‘We hebben alles uitgepakt en gecontroleerd, want we wilden het probleem niet nog een keer meemaken.’

Op 10 oktober volgde een tweede poging. Met één groot verschil. Dit keer kwam de vrachtwagen uit Kirgizië, wel weer een Mercedes, maar nu met een zogeheten TIR-carnet, waardoor de lading pas op de plek van bestemming wordt onderworpen aan douaneformaliteiten. De grensovergangen tussen Nederland en Kirgizië zouden geen probleem meer hoeven op te leveren.

Hofman: ‘Veel mensen om me heen begrepen niet dat we het nog een kans gaven. Ik weet ook niet waarom ik de handdoek toen niet in de ring heb gegooid. De makkelijkste, en goedkoopste, optie was om de goederen in Nederland een goede bestemming te geven. Het goede contact met de Kirgizische douane heeft uiteindelijk de doorslag gegeven. We gaan het nog een keer proberen.’ Het was ook financieel nog te doen, al moest hij daar voor nog wel weer aankloppen bij zijn klanten.

Wit-Rusland werd dit keer gemeden. De route ging via Letland, Rusland en Kazachstan naar Kirgizië. Het wachten bij de Russisch-Kazachse grens duurde fors langer dan gedacht, evenals bij de Kazachs-Kirgizische grens. Politieke onrust in Kirgizië hielp ook niet. ‘Toen onze Kirgizische partners de goederen aan de grens wilden ophalen, troffen ze een chaos aan. Alles lag door de terminal verspreid. Dus onze mensen daar moesten eerst alles verzamelen in de hal, toen vervoeren naar de buitengebieden waar de hulp voor bedoeld was, daar de spullen schoonmaken en eventueel repareren. Begin juni konden ze eindelijk alles uitdelen.’

JOERT VERKOPEN

De hele operatie heeft een forse hap uit de kas van Ryce Travel genomen. ‘Financieel zijn we nog niet hersteld. We hebben al veel gehad aan de crowdfundingactie, maar de kas is helemaal leeg. Zelfs de partners in Kirgizië hebben kosten gemaakt. Die wil ik graag terugbetalen.’

De oplossing gaat in stijl. Ryce gaat enkele Kirgizische joerts, de traditionele ronde tenten van hout en vilt die nomaden gebruiken op de steppe, in Nederland verkopen. Los daarvan loopt de crowdfunding nog. Hofman: ‘Hopelijk kunnen we zo de laatste kosten compenseren.’

Alex Ruitenbeek is redacteur profielen van Het Financieele Dagblad

Cv

- **1984** Geboren op 8 november in Hoogeveen
- **2006** Bachelor sociale geografie en planologie
- **2007** Master economische geografie
- **2010** Master planologie, Universiteit van Groningen
- **2009-2010** Planoloog gemeente Hoogeveen
- **2010-2011** Snowboardleraar in Oostenrijk
- **2011-2012** Manager front-office Maasstad Ziekenhuis Rotterdam
- **2012-2013** Assistent-manager Travellers Autobarn in Melbourne (Australië)
- **2013-2015** Contractmanager Bizz Travel Groningen
- **2015-heden** General manager SkiCheckers
- **2008-heden** Directeur Ryce Travel (stichting zonder winstoogmerk)

Tegenslag

In Tegenslag vertellen ondernemers, bestuurders, politici en kunstenaars over de dieptepunten in hun loopbaan. En hoe zij die te boven kwamen.

Ruim 8000 kilometers stonden de Mercedes-vrachtwagen met oplegger te wachten toen hij 2 juni 2020 vertrok van industrieterrein De Wieken in het Drentse Hoogeveen. Drie, vier weken rijden, en niet over de makkelijkste wegen. Nederland, Duitsland, Polen en misschien ook Litouwen waren nog wel goed te doen, maar daarna begon het wilde Oosten. Wit-Rusland, Rusland, Kazachstan en uiteindelijk Kirgizië.

Kirgizië, een klein land, ooit behorend tot de Sovjet-Unie, ingeklemd tussen Oezbekistan, Kazachstan, China en Tadzjikistan. Er zijn prachtige bergen, uitlopers van de Himalaya, maar de half-nomadische bevolking is vooral heel arm.

In de oplegger stonden 22 pallets, met lesmateriaal, pijnstillers en ontstekingsremmers, kleding, speelgoed, smartphones en keukengerei. Totaal gewicht van het transport: 6329,89 kilo. Met een beetje goede wil was de vrachtwagen te omschrijven als hulptransport, al was die ene wagen natuurlijk niet te vergelijken met de colonnes trucks die in de jaren negentig naar het Oostblok trokken toen daar gebrek was aan alles.

INZAMELING

Maar de intentie was dezelfde. Mensen helpen die het veel slechter hebben dan wij in Nederland. ‘Corona sloeg daar ongenadig toe’, zegt Peter Hofman. ‘In het hele land waren vijf beademings-toestellen te vinden.’ Hofman was in Kirgizië toen het virus er binnendrong, in zijn hoedanigheid van directeur van Ryce Travel, een zogeheten *social enterprise* die sinds 2015 wintersportreizen organiseert naar avontuurlijke gebieden.

Met zijn reizen probeert hij lokale bevolkingsgroepen in arme landen werkgelegenheid te bieden en anderszins van wat inkomsten te voorzien, maar daar kwam vanwege de pandemie niets meer van. Hofman besloot Kirgizië, het land dat hem na aan het hart ligt, anders te gaan te helpen. Hij organiseerde een inzameling onder de Nederlandse klanten van Ryce Travel en

Peter Hofman: ‘Corona sloeg in Kirgizië ongenadig toe. In het hele land waren vijf beademings-toestellen te vinden.’ FOTO’S: MARK HORN VOOR HET FINANCIËLE DAGBLAD